

względem państwa członkowskiego bezwarunkowe prawo podmiotowe do podjęcia przed właściwym organem krajowym środków prawnych zmierzających do uzyskania odszkodowania po udzieleniu zamówienia ze względu na naruszenie wspólnotowych przepisów z zakresu prawa zamówień publicznych w terminie co najmniej 6-u miesięcy od możliwości powzięcia wiadomości o udzieleniu zamówienia niezgodnie z prawem zamówień publicznych, przy czym przedsiębiorca powinien dodatkowo dysponować okresem, w którym podjęcie takich środków prawnych nie było możliwe ze względu na brak krajowych podstaw prawnych, jeżeli w przypadku roszczeń odszkodowawczych wynikających z krajowych naruszeń prawa przewidziane są w prawie krajowym terminy wynoszące zwykle trzy lata od uzyskania wiadomości o sprawcy szkody i o szkodzie, a w razie braku ochrony prawnej w danej dziedzinie przedawnienie nie biegnie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 209, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 395, str. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 16 listopada 2006 r. — Peek & Cloppenburg KG przeciwko Cassina SpA

(Sprawa C-456/06)

(2006/C 326/87)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peek & Cloppenburg KG

Strona pozwana: Cassina SpA

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy w przypadku umożliwienia osobom trzecim korzystania z utworów chronionych prawem autorskim, jeżeli z odstąpieniem korzystania nie jest związane przeniesienie rzeczywistej możliwości rozporządzania utworami, można mówić o jakiegokolwiek formie publicznego rozpowszechniania w inny sposób w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrek-

tyw 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą o społeczeństwie informacyjnym”)?

- b) Czy rozpowszechnianie zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy o społeczeństwie informacyjnym występuje również, jeżeli utwory chronione prawem autorskim są pokazywane publicznie, bez przyznania osobom trzecim możliwości korzystania z tych utworów?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: Czy w powyższych przypadkach ochrona swobodnego przepływu towarów może stać na przeszkodzie korzystaniu z prawa do rozpowszechniania, jeżeli przedstawiane utwory nie są chronione prawem autorskim w państwie członkowskim, w którym zostały wyprodukowane i wprowadzone do obrotu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, str. 10.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T-350/05 Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 16 listopada 2006 r. przez Republikę Finlandii

(Sprawa C-457/06 P)

(2006/C 326/88)

Język postępowania: fiński

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciel: E. Bygglin)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 5 września 2006 r. w sprawie T-350/05 Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, uznanie dopuszczalności skargi wniesionej przez Republikę Finlandii na podstawie art. 230 WE i przekazanie sprawy Sądowi, w celu rozpoznania i zasądzenia od Komisji również zwrotu kosztów poniesionych przez Republikę Finlandii w ramach postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Finlandii uważa, że postanowienie Sądu Pierwszej Instancji narusza prawo wspólnotowe w rozumieniu art. 58 Statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Republika Finlandii uważa, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo uznając, że sporna decyzja Komisji nie podlega zaskarżeniu na podstawie art. 230 WE.

Zdaniem Republiki Finlandii sporna decyzja jest decyzją podlegającą zaskarżeniu w rozumieniu art. 230 WE. W wyniku tej decyzji Komisja pozbawiła Finlandię w rzeczywistości możliwości dokonania warunkowej płatności w rozumieniu orzecznictwa Trybunału.

Zgodnie z orzecznictwem dotyczącym stosowania art. 230 WE, sporna decyzja wywołuje więc wiążące skutki prawne, mające wpływ na interesy Finlandii i wyraźnie pogarsza jej sytuację prawną. Ponadto sporna decyzja skutkowałą utratą przez Finlandię pewnych praw, a więc w oczywisty sposób wywiera dla niej niekorzystne skutki.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo rozpoznając rzeczoną sprawę, a zatem wydał rozstrzygnięcie sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten Szwecja w dniu 16 listopada 2006 r. — Skatteverket przeciwko Gourmet Classic Ltd

(Sprawa C-458/06)

(2006/C 326/89)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: Gourmet Classic Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy alkohol zawarty w winie przeznaczonym do gotowania może zostać zakwalifikowany jako alkohol etylowy w rozumieniu pierwszego tiret art. 20 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U L 316 z 31.10.1992, str. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 17 listopada 2006 r. — Nadine Paquay przeciwko Société d'architectes Hoet + Minne SPRL

(Sprawa C-460/06)

(2006/C 326/90)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nadine Paquay

Strona pozwana: Société d'architectes Hoet + Minne SPRL

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 10 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że zakazuje on jedynie doręczenia decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy podczas okresu ochrony, o którym mowa w ust. 1 tego przepisu, czy też zakazuje również podjęcia decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy i o ostatecznym zastąpieniu pracownicy przed upływem okresu ochrony?